

Deputaten geestelijke verzorging varenden

Bijbelstudie

De eerste boetpsalm - Psalm 6

In deze psalm is sprake van de toorn van God.

De Heere heeft Zich afgewend. De dichter smeekt: "Keer weder, Heere, red mijn ziel."

Rondom zijn vijanden, werkers der ongerechtigheid. Maar zij zullen afdruipten. "Wijkt van mij, al gij werkers der ongerechtigheid!"

De opbouw van deze psalm is als volgt:

6 : 2 - 6 bede

6 : 7 - 8 klacht

6 : 9 - 11 zekerheid van verhoring

In vers 2 bidt hij wat *niet* moet gebeuren. "O Heere, straf mij niet in Uw toorn en kastijd mij niet ..."

In de verzen 3 - 5 bidt hij positief - wat hij wel verlangt. "Wees mij genadig ... genees mij ... keer weder Heere ... red mijn ziel ..."

In vers 6 volgt een motief voor zijn gebed. "Want ..."

In vers 2 bidt hij: "O Heere, straf mij niet in Uw toorn." Het kan heel goed zijn, dat hij Gods toorn heeft opgewekt door een overtreding - door zonde.

Gods toorn hangt samen met Zijn heiligheid en met Zijn *recht*. God is geducht.

Gods toorn is reëel en noodzakelijk. Gods toorn gaat ver boven onze kleinmenselijke gedachten uit!

In alle liefde ligt opgesloten: de mogelijkheid van toorn.

De toorn van God (die de dichter ervaart) noopt tot *zelfonderzoek*! Dat is een duidelijke Bijbelse lijn. De Heere wil niet dat Zijn kinderen in de zonde leven. Laten we dat nooit vergeten. Als er moeilijkheden op onze weg komen - laten we dan onszelf onderzoeken. Kan het zijn, dat de Heere ons wil corrigeren? Om een zonde in ons gedrag of in ons hart?

In ieder geval moeten wij het met de Heere God bespreken in ons gebed.

De dichter bidt om Gods toewending: "Wees mij genadig!"

Hij vraagt om helpend ingrijpen: "Verlos mij om Uwer goedertierenheid wil." De werkwoorden zijn belangrijk: Genadig zijn (ontfermen), genezen, wederkeren, verlossen. Uit deze woorden blijkt de inhoud van zijn gebed.

Treffend zijn de woorden: "Wees mij *genadig*!" Vergelijk deze smeekbede met Psalm 103, waar een vader zich *ontfermt* over zijn kind.

Het gaat om de ontfermende toewending van God. Dat is het wonder, dat God zó is. Daar moet de dichter het van hebben.

Het tweede werkwoord is: Genees mij. Dat behoort bij God. Hij is een Heiland. De genezing die hier aan God gevraagd wordt, betreft de hele mens. De dichter spreekt van zijn beenderen en van zijn ziel.

Uit de bede "genees mij" volgt niet automatisch dat hij ziek is! Dat zou kunnen, maar het hoeft beslist niet.

De bede "Keer weder!" veronderstelt dat God Zich van hem heeft afgewend. Hij smeekt om toewending! "Red mijn ziel; verlos mij." Hij verkeert duidelijk in nood en *roept* tot God.

Zijn lichaam en zijn ziel zijn diep geschokt. Zelfs de dood kijkt om de hoek. Het is geen wonder dat hij bang is.

"En Gij Heere, hoe lange?" In klaagpsalmen hebben we vaker afgebroken zinnen. We kunnen de zin aanvullen met woorden uit Psalm 13 : 2 - "Hoe lang, Heere, zult Gij mij steeds vergeten?"

"In de *dood* is Uwer geen gedachtenis." De dichter vergelijkt zich hier met een stervende.

Alleen door de dood van de Heere Jezus is alle schuld betaald. Er is verzoening door voldoening.

De Zaligmaker heeft met *Zijn* dood God verheerlijkt.

De dichter is er niet voor zichzelf; hij verlangt God groot te maken. (vers 6b).

In de verzen 7 en 8 volgt de klacht. Zijn gebed (vers 2 - 6) is mede op deze klacht gegrond. Wij horen van het persoonlijk leed van de dichter; hij heeft slapeloze nachten.

In vers 8 hoort u van vijanden; in vers 11 komen die vijanden nog een keer voor. De dichter lijkt in de steek gelaten; hij is geïsoleerd.

In vers 9 komt de grote wending door de zekerheid dat de Heere zijn smeken heeft gehoord. Hij zal zijn gebed aannemen. Daar zingt hij van. Het is een plotselinge overgang. Een dergelijke overgang komt meermalen voor in klaagpsalmen. (Psalm 31:20. Ps.56:10. Ps.69:31. Ps.140:13)

Er klinkt een heel andere toon. In de eerste acht verzen hoort u een klacht en een gelovig smeekgebed. In vers 9 en verder: daar spreekt het vaste geloof.

De dichter spreekt uit dat de Heere zijn gebed *gehoord* heeft. Onder het bidden ontvangt hij de zekerheid dat de Heere God hem helpen zal.

In de verzen 9 - 11 volgt een beschrijving van de verhoring. De dichter heeft de zaken heel zuiver verwoord! Hij is bijzonder geleid door de Heilige Geest.

Hij noemt zijn vijanden werkers der ongerechtigheid (euveldaders), vanwege het kwaad dat ze hem aandoen. Hij roept hen toe, *van* hem te wijken! Ze moeten hun aanslagen staken, want de dichter weet dat de Heere zijn gebed verhoort.

Al zijn vijanden zullen zeer beschaamd worden. Hun aanslagen mislukken. Aanvankelijk was de dichter verschrikt, maar nu zijn de vijanden verschrikt.

De Heere is zo machtig! Als Hij komt, moeten de kwaaddoeners wijken.

De Heere Jezus Christus had geen enkele zonde. Hij heeft wel Gods toorn *en* straf gedragen!

De zonden van Zijn volk zijn Hem toegerekend. Jes. 53:4,5. 2 Kor.5:21. 1 Petr.2:24.

Christus was van God verlaten opdat wij nimmermeer verlaten worden. Hij droeg de vloek.

Straks zal Hij komen om te oordelen. Al Zijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden!

Buig bijtijds uw knieën! Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis! Ook uw huis, door bekering en door het geloof in de Zaligmaker.

Gespreksvragen

1. Vindt u het belangrijk te weten of de dichter wel of niet ziek was?
2. De NBV vertaalt: "Straf mij niet in Uw *woede*." Mogen wij dat zeggen "woede"? Is daar grond voor?
3. "O Heere, straf mij niet in Uw toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid!"
Kunt u zich voorstellen, dat mensen zeggen: Dit is niet meer van onze tijd? Stoot het niet af, zo'n begin?
4. De toorn van God - is dit nog een realiteit? Hoe krijgen wij daar feeling voor?
5. Is zelfonderzoek voluit Bijbels? Ziet u de zin ervan, en de zegen ervan?
6. Kunt u weten of de Heere uw gebed verhoort?
7. Waarom gebruikt de dichter steeds de naam HEERE? (Jahwe)
8. Het voornaamste doel van het leven is toch: God loven?! Wat betekent dat concreet voor u?